

Medborgerudvalgets forslag blev enstemmigt vedtaget.

I høringssvarene til forslaget stillet af den venstre-socialistiske grønne gruppe (VSG) er den norske regering positivt indstillet. Den finske regering er ligeledes principielt positiv, mens den svenske regering er delvis positiv, idet den bl.a. lægger stor vægt på det nordisk-baltiske samarbejde og fremhæver vigtigheden af, at alle landene undertegner Europarådets konvention vedrørende bekæmpelse af menneskehandel.

Forslagsstillerne ser således, at andre lande i Norden er klar til at gå endnu videre end det, den danske regering hidtil har villet. Regeringen har eksempelvis ikke undertegnet Europarådets konvention, hvilket ville klæde Danmark i internationale sammenhænge. I svaret på spørgsmål S 3360 den 8. september 2005 giver den danske minister for nordisk samarbejde dog udtryk for, at hun er positiv over for et samarbejde med de andre nordiske lande.

Danmarks indsats

Med en ændring af straffeloven i 2002 har Folketinget i 2002 levet op til den del af de internationale aftaler, der handler om at gøre menneskehandel strafbart, men har endnu ikke gjort særlig meget for at hjælpe ofrene. Dog skal nævnes projekt Stop Kvindehandel, der som det eneste i landet yder en konkret indsats. Projektet skal efter planen afsluttes i oktober 2006. Projektet har allerede efter et år haft 25 udenlandske kvinder i sit beskyttelsesilbud.

Projektet har ved sammenligning med tilsvarende projekter i udlandet kunnet opstille en meget stærk formodning om, at jo længere kvinderne kan være beskyttet, jo større er muligheden for, at de vil vidne.

Som loven er nu, kan ofrene normalt kun blive i Danmark i 15 dage. Der er imidlertid et stort behov for, at ofrene kan blive i Danmark i en længere periode end de 15 dage, både for at sikre retsforfølgelsen af dem, der står bag menneskehandel og udnyttelse af ofrene, og for at yde den nødvendige omsorg og rehabilitering, ofrene har brug for. Endvidere er der et stort behov for at forbedre mulighederne for at yde ofrene hjælp til at vende tilbage til deres hjemland, bl.a. i form af en »ny historie« og ved samarbejde med organisationer i deres hjemland.

Regeringen har gentagne gange forsikret, at lovgivningen åbner mulighed for, at ofrene kan blive så længe som nødvendigt, men i praksis er denne mulighed stort set ikke blevet anvendt.

Det fremgår bl.a. af ligestillingsministerens supplerende svar af 25. juni 2004 på spørgsmål S 3282, at

der er tale om meget få sager, hvor der gives visum med henblik på at få afgivet vidneforklaring i retssager. Det normale er, at udlændingemyndighederne kræver, at ofrene straks rejser ud. I ni sager i perioden oktober 2003 til juni 2004 har Udlændingestyrelsen givet en frist på 15 dage til udrejse af hensyn til, at politiet overvejede at efterforske et groft overgreb.

I sit svar på spørgsmål S 680 den 24. november 2004 undviger integrationsministeren at oplyse, efter hvilke konkrete kriterier der vil kunne sikres visumfrit ophold eller udstedelse af visum eller midlertidig opholdstilladelse. Det bestyrker, at der må et øget fokus på ofres muligheder, og konsekvenserne ved hjemsendelsen må beskrives og dokumenteres.

Socialministeren vil gennemføre initiativer over for børn, der er handlet. De skal sikres en god kontakt og en god modtagelse i hjemlandet. Ministeren vil dog i sit svar på spørgsmål S 3681 den 28. september 2005 ikke oplyse, hvilke kriterier der skal være opfyldt, for at der er tale om ansvarlig og god modtagelse. Selve indsatsen overlader ministeren til ngo'er, der jo lever af projektmidler, og derfor ikke kan garantere en kontinuerlig indsats.

Set i lyset heraf ligger det forslagsstillerne meget på sinde, at al den solide faglige erfaring, der er opsamlet i projekt Stop Kvindehandel, integreres i det foreslåede center, og det tydeliggør behovet for, at der oprettes et center. Ligeledes skal al den viden, som bl.a. Tjekpunktet og Red Barnet har om handel med børn, integreres i centeret.

Landsdækkende center for hjælp til ofre for menneskehandel

Konkrete tiltag er nødvendige, snak og holdninger er ikke nok. Derfor ønsker forslagsstillerne, at regeringen inden den 1. januar 2007 skal sikre oprettelsen af et landsdækkende center, der kan modtage og hjælpe mennesker, der er ofre for den grove forbrydelse, som menneskehandel er.

Med center menes en organisatorisk enhed med flere geografisk adskilte underenheder, således at hjælpen til henholdsvis børn, kvinder og mænd foregår i hver sin enhed.

Centerets målgruppe skal være ofre for den grove forbrydelse, som menneskehandel er, af følgende to grunde:

For det første fordi menneskehandel handler om andet end prostitution, som der ellers mest er fokus på. Det vil sige, at mænd og børn ikke er omfattet af tiltag, der sætter fokus på prostitution.